

NORME METODOLOGICE DE CITARE CORECTĂ A SURSELOR DE INFORMARE ÎNTR-O TEZĂ DE DOCTORAT ÎN DOMENIUL TEOLOGIE

I. *Citarea unei cărți* se va face în felul următor:

I. 1. *La prima utilizare a sursei*, se va cita astfel:

Prenumele¹ și NUMELE² autorului / autorilor³ sau îngrijitorului ediției (ed. / eds.), *Titlul* (și *subtitlul*) *operei*⁴ (acolo unde este cazul), urmat de *Titlul colecției* în care a fost publicată lucrarea, editura (Ed.) sau sine nomine (s.n.), locul ediției⁵ sau sine loco (s. l.), numărul ediției deasupra rândului (format exponent sau indice)⁶ înainte de anul (data) apariției sau data editării (sine anno - s. a. acolo unde este cazul), pagina sau paginile (p. / pp.).

Observație:

La citarea sursei, se va redacta cu scriere *italică* cursivă *titlul și subtitlul cărții*, precum și *titlul colecției*, urmând ca celelalte indicații (referitoare la carte) să fie redactate cu literă dreaptă cursivă, obișnuită.

Exemple:

¹ Inițiala prenumelui nu este suficientă.

² NUMELE va fi redat cu Small Caps (CTRL+SHIFT+K). Prenumele și NUMELE unui autor răposat va fi încadrat de un chenar. NUMELE ierarhilor va fi precedat de t (Font Clearface); cel al celorlalți clerici va fi precedat de mențiunea: ierom., ierod., pr., diac. etc.

³ În cazul unei lucrări cu mai mult de 3 autori, se va menționa prenumele și NUMELE primului autor urmat de et alii (cu literă dreaptă). Nu se recomandă folosirea siglelor XXX (uzanța anglo-saxonă) sau AAVV (Autori Vari-uzanța italiană).

⁴ Titlurile anglo-saxone pun cu majuscule substantive, adjective și verbe.

⁵ Locul ediției, data și numărul ediției se găsesc pe pagina unde se află copyright-ul.

⁶ Ediția a doua și următoarele se indică înscriind cifra respectivă înainte de anul publicării deasupra rândului (Scrieți numărul ediției, selectați și apăsați CTRL+SHIFT+=).

- Nicolae CHIFĂR, *Istoria creștinismului*, vol. II, Ed. Universității „Lucian Blaga”, Sibiu, 2008, p. 46.
- John Bagnell BURY, *A History of the Eastern Roman Empire, Form the Fall of Irène to the Accesion of Basil I, AD. (802-867)*, MacMillan, London, 1912, p. 83.
- Olivier CLEMENT et alii, *La douloureuse joie. Aperçus sur la prière personnelle de l'Orient chrétien*, coll. *Spiritualité orientale* 14, Abbaye de Bellefontaine, Bégrolles en Mauges⁷, 1999.
- Ion RĂMUREANU, Milan ȘESAN, Teodor BODOGAE⁸, *Istoria Bisericească Universală*, vol. I, Ed. IBMBOR, București, 1987, p. 123.
- Nicolae ACHIMESCU (coordonator) *Inițiere și familie. O abordare fenomenologică*, Ed. Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2012, p. 111.
- Nechita RUNCAN, *Relațiile României cu Vaticanul în perioada interbelică*, Ed. Ex Ponto, Constanța, 2004, p. 277.

I. 2. *La următoarea citare se va proceda astfel:*

Inițiala prenumelui și NUMELE autorului / autorilor, apoi
Titlul operei prescurtat..., și pagina (p.) sau paginile (pp.).

Exemple:

- N. CHIFĂR, *Istoria creștinismului...*, p. 30.

⁷ NUMELE va fi redat cu Small Caps (CTRL+SHIFT+K). Prenumele și NUMELE unui autor răposat va fi încadrat de un chenar. NUMELE ierarhilor va fi precedat de t (Font Clearface); cel al celorlalți clerici va fi precedat de mențiunea: ierom., ierod., pr., diac. etc.

⁸ În cazul unei lucrări cu mai mult de 3 autori, se va menționa prenumele și NUMELE primului autor urmat de et alii (cu literă dreaptă). Nu se recomandă folosirea siglelor XXX (uzanța anglo-saxonă) sau AAVV (Autori Vari-uzanța italiană).

- J. - B. BURY, *A History of the Eastern Roman Empire...*, p. 3.
- N. RUNCAN, *Relațiile României cu Vaticanul...*, p. 130.

II. *La citarea articolelor* dintr-o revistă se va proceda astfel:

Prenumele și NUMELE autorului / autorilor, „Titlul articolului”, în *Titlul revistei*, urmat de alte indicații: Serie Nouă (SN), volumul sau tomul (cu cifre romane - vol. I, tom. II), anul publicării (an. VI), locul (București), fascicula sau numărul, paginile care cuprind articolul (pp.) sau doar pagina citată (p.).

Exemple:

- Constantin PREDA, „Doctrina și practica botezului după Faptele Apostolilor” în *Ortodoxia*, XLIX, București, 1997, 3-4, p. 36-65.
- Bary BALDWIN, „Theophanes on the Iconoclasm of Leon III”, în *Byzantion*, LX, Bruxelles, 1990, p. 426-429.
- Teodor M. POPESCU, „Vitalitatea Bisericii Ortodoxe”, în *Studii Teologice*, s. a II-a, XLVII, București, 1995, 1-3, p. 3-40.
- Alexandru BARNEA, „Contribution epigraphiques à l'histoire de la ville de Noviodunum”, în *Dacia*, S.N. XIX, București, 1975, p. 255-261.

III. *Citarea unor studii / capitole din lucrări collective* se va face în felul următor:

Prenumele autorului și NUMELE său, „Titlul studiului / capitolului” în *Titlul operei colective*, urmat de numele îngrijitorului ediției, numărul volumului, editura (Ed.) sau sine nomine (s.n.), locul ediției sau sine loco (s.l.), data editării sau sine anno (s.a.), paginile care cuprind studiul / capitolul citat (pp.).

Exemple:

- †IPS. Laurențiu STREZA, „Tainele de inițiere după Sfânta Scriptură. Tradiția apostolică”, în *Inițiere și familie. O abordare fenomenologică*, (coordonator Nicolae Achimescu), Ed. Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2012, p. 13-52.
- Alexander KAZHDAN, „Theodore of Stoudios”, în *Oxford Dictionary of Byzantium*, Aleksandr Petrovitch KAZDHAN et alii (eds. 3), Oxford University Press, New York / Oxford, 1991, pp. 2044-2045.
- Ioan-Aurel POP, „Relațiile între Transilvania și Moldova în timpul lui Ștefan cel Mare”, în *Ștefan cel Mare și Sfânt (1504-2004) – Portret în istorie*, (coordonator Ștefan S. Gorovei), Ed. „Mușatinii”, Suceava, 2003, pp. 419-433.
- Pr. Constantin RUS, „Primirea eterodocșilor în Biserică după Dreptul canonic ortodox”, în *Simpozionul internațional: „Sfintele Taine și familia creștină”*, Ed. ASTRA Museum / Ed. Vasiliana’98, Sibiu / Iași, 2012, pp. 240-253.

IV. *Citarea unui articol dintr-un ziar* se face la fel cu citările de articole publicate în periodice, doar că se specifică și data apariției publicației. Se vor menționa:

Prenumele autorului / autorilor, NUMELE, „Titlul articolului”, în *Titlul publicației*, locul apariției, data (ziua, luna, anul), pagina (p.) sau coloana (col.).

Exemple:

- Andrei PLEȘU, „Sensul vieții – punctaj pregătitor” în *Dilema Veche*, București, 6 martie, 2009, p. 6.
- Pr. Stelian POPESCU, „Din frământările sufletului preoțesc”, în *Troița*, I, 1, Constanța, 20 mai, 1946, p. 1.

- Nistor BARDU, „Preocupările statului român, ale slujitorilor școlii privind dezvoltarea învățământului în județele Durostor și Caliacra” în *România de la Mare*, Constanța, 1994, nr. 3-4, p. 44.
- Pr. Stephen HEADLEY, „Bisericiile Ortodoxe din Asia”, în *Vestitorul Ortodoxiei*, anul XII, București, nr. 262-263, 15 februarie 2001, pp. 6-7.

V. *Citarea unei opera clasice*, cum ar fi cele din colecția J. P. Migne, *Patrologiae Cursus Completus*, Series latina (P. L.), Paris, 1844-1864, și Series graeca (P. G.), Paris, 1857-1866. În acest caz se va cita astfel:

Numele autorului, *Titlul operei*, numărul cărții cu cifre romane, și al capitolelor cu cifre arabe, specificând apoi P.G. sau P. L., tomul (volumul) și coloana (col.).

Exemple:

V. 1. *La prima citare:*

- Sfântul CHIRIL al Ierusalimului, *Cateheza III, 5*, în col. J. P. MIGNE, *Patrologiae Cursus Completus*, Series graeca (P. G.), Paris, 1857-1866, t. XXXIII, col. 434.
- TERTULIAN, *De baptismo*, III, 1, în col. J. P. MIGNE, *Patrologiae Cursus Completus*, Series latina (P. L.), Paris, 1844-1864, t. I, col. 1202.

V. 2. *La a doua citare:*

- Sfântul CHIRIL al Ierusalimului, *Cateheza III, 5*, P. G., t. XXXIII, col. 434.
- TERTULIAN, *De baptismo*, III, 1, P. L., t. I, col. 1202.

V. 3. *Citarea operei unui autor classic laic* se va face astfel:

NUME, *Titlul lucrării*, numărul cărții cu cifre romane, iar al capitolului cu cifre arabe.

V. 4. *La prima citare* se va indica și ediția folosită:

Exemplu:

- ARISTOTEL, *Politica*, V, 3-4 (ediție bilingvă), traducere și comentarii de Alexander Baumgarten, Ed. IRI, București, 2001, p. 30.

V. 5. *La următoarea citare* se va proceda astfel:

- ARISTOTEL, *Politica*, V, 3-4 ed. cit., p. 38.

V. 6. *La citarea unei opera clasice în versuri* se va proceda în felul următor:

Se va indica NUMELE autorului, *Titlul lucrării poetice*, numărul cântului cu cifre romane, iar al versului cu cifre arabe.

V. 6. 1. *La prima citare* se va indica ediția folosită.

Exemplu:

- DANTE, *Purgatoriu*, XXVII, 40 (tradus de G. Coșbuc, ed. îngrijită și comentată de Ramino Ortiz), Ed. Cartea Românească, București, s. a. p. 30.

V. 6. 2. *La următoarea citare* se va proceda astfel:

- DANTE, *Purgatoriu*, XXVII, 40, ediția citată (ed. cit.), p. 30.

VI. *Citarea surselor electronice* se va face în felul următor:

Prenumele autorului, NUMELE, *Denumirea sursei* [notă despre document] <Adresa electronică>, data (data accesării: ziua / luna / anul), cheie.

Exemplu:

Adrei PLEȘU, Sensul vieții- punctaj pregătitor, în *Dilema Veche*, 6 martie 2009, <<http://www.dilemaveche.ro/index.php?nr.=264&cmd=articol&id=10157>>. 19martie 2009.

VII. *Cum se vor utiliza notele de subsol:*

Trimiterile la notele de subsol se vor face prin cifre plasate ca exponent (superscript) în dreapta cuvântului / pasajului / citatului vizat. Se recomandă ca sistemul trimiterilor, odată stabilit, să fie aplicat consecvent în întreaga lucrare.

Vor fi verificate următoarele situații referitoare la notele de subsol:

- existența tuturor indicilor din textul lucrării;
- corespondența dintre indice și corpul notei (textul notei); dacă acesta din urmă se află, în cazul notelor de pagină unde apare indicele;
- corespondența dintre indice și conținutul notei de subsol;
- corectitudinea trimiterilor la alte pasaje din sursa citată;
- existența și corectitudinea precizărilor făcute de autorul lucrării (de exemplu: n.a. = nota autorului; n. t. = nota traducătorului).

Dacă se fac referințe în cadrul notelor de subsol, se vor avea în atenție următoarele aspecte:

- toate detaliile bibliografice se vor preciza la prima citare, în cadrul aceluiași capitol;
- dacă se citează din mai multe lucrări ale aceluiași autor, trimiterea la titlu se poate face sub o formă abreviată, urmată de indicarea paginii / paginilor;
- Idem – se folosește de regulă pentru a indica faptul că este vorba de același autor citat;
- *Ibidem* („în același loc”) se folosește când trimiterea se face la același autor și în aceeași lucrare;
- prescurtările termenilor din altă limbă se vor redacta în italic.

VIII. *Abrevieri (prescurtări) frecvente în notele de subsol:*

Cele mai frecvente abrevieri (prescurtări) în notele de subsol pot fi următoarele:

cf. = confer, compară;

v. = vezi;

p. = pagina;

pp. = paginile;

t. = tomul;

și urm. = și următorul/următoarea/următorii/umătoarele;

vol. = volumul;

ed. = ediția;

ed. cit. = ediția citată (cu drept cursiv!);

loc. cit. = locul citat;
op. cit. = opera citată (cu italic cursiv!);
 art. cit. = articolul citat;
 ms. = manuscrisul;
 mss. = manuscrisele;
 passim = în mai multe locuri;
 ș. a. = și alții; și altele;
 et al. = și alții; și altele;
 s.v. = sub voce (pentru trimiteri la articole de dicționare, glosare etc., unde nu sunt folosite indicațiile de pagină).

IX. Pentru referințele biblice, se vor utiliza siglele din tabelul de mai jos, în ordinea lor alfabetică:

IX. 1. Pentru citările din cărțile *VECHIUL TESTAMENT*:

SIGLA - TITLUL

Ag. = Agheu	Is. = Isaia
Am. = Amos	Iș = Ieșire
Avc. = Avacum	Iz. = Iezechiel
Avd. = Avdia	Jd. = Judecători
Bar. = Baruh	Lv. = Leviticul
Bel. = Bel și Balaurul	1 Mac. = 1 Macabei
Cânt. = Cântarea Cântărilor	2 Mac. = 2 Macabei
Dn. = Daniel	3 Mac. = 3 Macabei
Dt. = Deuteronom	Mal. = Maleahi
Ecc. = Ecclesiastul	Man. = Manase
Epist. = Epistola lui Ieremia	Mi. = Miheia
Est. = Estera	Naum = Naum
Ezr. = Ezdra	Ne. = Neemia
Fc. = Facerea	Num. = Numerii
Idt. = Iudita	Os. = Osea
Ioil = Ioil	1 Par. = 1 Paralipomena
Iona = Iona	2 Par. = 2 Paralipomena
Ios. = Iosua Navi	Plg. = Plângerile lui Ieremia
Iov = Iov	Pr. = Proverbele lui
Ir. = Ieremia	Solomon

Ps. = Psalmii

1 Rg. = 1 Regi

2 Rg. = 2 Regi

3 Rg. = 3 Regi

4 Rg. = 4 Regi

Rut = Rut

Sir. = Înțelepciunea lui Iisus,
fiul lui Sirah

Sof. = Sofonie

Sol. = Înțelepciunea, lui
Solomon

Sus. = Istoria Susanei

Tin. = Cântarea celor trei
tineri

Tob. = Tobit

Za. = Zaharia.

IX. 2. Pentru citările din cărțile NOULUI TESTAMENT:

SIGLA – TITLUL

Ap. = Apocalipsa

1 Co. = 1 Corinteni

2 Co. = 2 Corinteni

Col. = Coloseni

Ef. = Efeseni

Evr. = Evrei

FA. = Faptele Apostolilor

Fim = Filimon

Flp. Filipeni

Ga. = Galateni

Iac. = Iacob

In. = Evanghelia după Ioan

1 In. = 1 Ioan

2 In. = 2 Ioan

3 In. = 3 Ioan

Iuda = Iuda

Lc. = Evanghelia după Luca

Mc. = Evanghelia după

Marcu

Mt. = Evanghelia după

Matei

1 Ptr. = 1 Petru

2 Ptr. = 2 Petru

Rm. = Romani

1 Tes. = 1 Tesalonicieni

2 Tes. = 2 Tesalonicieni

1 Tim. = 1 Timotei

2 Tim. = 2 Timotei

Tit = Tit

*IX. 3. Citarea cărților biblice se va face după următoarele
modele:*

Ps. 3, 1

Ir. 11, 7

Is. 21, 19

Pr. 4, 8

1 Rg. 18, 5

Rut 1, 11

Sol. 16, 12

Za. 5, 5

1 Co. 3, 18

Col. 5, 3

Ef. 6, 12

In 3, 15

Mt. 4, 6

1 Ptr. 3, 2

2 Tes. 4, 12, etc.

X. *Cum încadrăm citatele* în textul lucrării de doctorat
Atunci când inserăm citate din diverse surse în teza de doctorat, vom proceda astfel:

- Dacă un citat este mai lung de trei rânduri dactilografiate, acesta va fi pus în evidență într-un paragraf distinct care să-l evidențieze printr-un corp de literă mai mică – „format citat” (adică cu 10 pt).
- Dacă un citat nu depășește două trei rânduri, se poate introduce în corpul unui paragraf din textul tezei de doctorat între ghilimele („.....”).
- Citatele luate dintr-o sursă de prim ordin se vor încadra între ghilimele de tipul <<.....>>, iar celelalte vor fi inserate în ghilimele de tipul „.....”.

Exemple:

„Omul duhovnicesc gândește duhovnicește; nădejdea lui este să audă într-o bună zi îngerii bucurându-se <<pentru un păcătos care se pocăiește>> (Lc. 15, 10) și care nu este altul decât el însuși”. (Citat luat din Tito COLIANDER, „Calea asceților”, în *Studii Teologice*, seria a II-a, XLVII, București, 1995, nr.1-3, p. 46.).

Pentru a se asigura fidelitatea citatelor recomandăm următoarele:

- semnalarea de lipsă, prin inserarea a trei puncte de suspensie (...) pentru partea omisă;
- marcarea interpolărilor, clarificărilor și specificărilor autorului tezei de doctorat între două acolade [...], însoțite de mențiunea *subl. ns.* (sublinierea noastră);
- marcarea întregirii textului;
- semnalarea unei erori evidente a autorului citat prin mențiunea [sic!].

XI. *Alte precizări:*

Notele de subsol se scriu astfel:

Font: Time New Roman, 10 pt.

Primul rând: 0,5 cm.

Distanța dintre rânduri: 1.

Notele se așează la demisolul paginii aferente, nu la sfârșitul capitolului sau lucrării.

Despărțirea notelor de subsol de textul principal al tezei de doctorat se face printr-o linie continuă de 5 cm, care începe de la stânga spre dreapta, după modelul de mai jos:

[—————]

Notele se numerează de la 1 până la ultima notă a lucrării, fără nicio întrerupere pe capitole sau pagini.

Credem că aceste sumare norme metodologice de citare corectă a surselor de informare și argumentare într-o teză de doctorat vor veni în sprijinul doctoranzilor tomitani care aspiră la titlul științific de „*doctor în teologie*”.